

det som et Forslag, der yder Retfærdighed til de Kredse, som hidtil have lidt under en meget betydelig Uretfærdighed, hvad ogsaa er blevet erkendt saa godt som fra alle Sider. Jeg kan derfor heller ikke stemme for dette Forslag i den foreliggende Skikkelse, ligesom jeg i det hele nærer meget stærk Tvivl om, hvorvidt man kan stemme for dette Lovforslag uden samtidig at krænte det Løfte, som enhver Rigsdagsmand har aflagt paa vor Forfatning. Dette Lovforslag, som her foreligger, staar i en noget mere særegen Stilling til Grundloven end en Del andre Lovforslag, idet Grundloven indeholder en Bestemmelse om, at Repræsentanternes Antal skal være som 1 : 16,000. Det er altsaa et aldeles bestemt Tal, som er nævnt i Grundloven, og jeg vilde derfor kun kunne anse det for et Brud paa Grundloven, hvis jeg stemte for en Lov, der indeholdt et Tal som 1 : 25,000 eller 26,000. — Det undrer mig i det hele taget, at Regeringen har kunnet gaa fra sit tidligere Lovforslag og gaa til at forelægge det nærværende. Det undrer mig saa meget mere, som der i det sidste Aars Tid har været en stærk Bevægelse oppe blandt Byernes Befolkning med Hensyn til dette Spørgsmaal, en Bevægelse, som har ført Krav frem baade til Regeringen og Rigsdagen om at faa dette Spørgsmaal ordnet i Overensstemmelse med Grundloven paa en saadan Maade, at Byerne skete deres Ret i samme Forhold som Landet. Jeg kan saaledes henvisse til, at Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri i Juni Maaned vedtog en Resolution i denne Retning, ligesom ogsaa det almindelige danske Handelsmøde i August Maaned vedtog en lignende Resolution. Jeg forstaaer ikke, at Regeringen ikke har taget Hensyn til disse berettigede Kræfter, som have lidt fra Bybefolkningens Side. Det er saa meget mere forunderligt, som Regeringen i forrige Samling forelagde et Lovforslag fra Næringskommisjonen, ligesom der ogsaa foreligger forskellige Lovforslag, som omhandle økonomiske og sociale Forhold i Byerne. Samtidig med, at der forelægges saadanne Lovforslag, som kræve, at Bybefolkningen kan komme til at deltage i Arbejdet paa dem, for saa vidt det skal blive frugtbringende for denne Del af Befolkningen, samtidig dermed forelægges der et Lovforslag af Regeringen, som afskærer denne Repræsentationsret for den samme Bybefolkning.

De Grunde, som ere blevne fremsførte for, at man vil søge denne Udvej, komme ud over Spørgsmaalet ved Hjælp af dette Forslag, kan jeg ikke billige som berettigede Frygten for den store Rigsdag staar ikke

stræmmende for mig, og den Banskælighed, som den første ærede Taler fremsførte, at man ikke skulde finde Plads til disse 137 Repræsentanter, tror jeg er meget nem at overvinde. — Den Udtalelse, der kom fra det samme ærede Medlem, at dette Lovforslag kun gik ud gaa en midlertidig Ordning af Spørgsmaalet, kan jeg ikke anse for at være rigtig, idet dette Lovforslag ikke indeholder nogen som helst Bestemmelse om Tidsgrænsen, hvornaar denne Lov skal ophøre eller tages under ny Behandling. Man maa altsaa, naar man stemmer for dette Lovforslag, stemme med det for Dje, at det vil blive en Lov, der vil faa varig Virkning og varig Betydning.

Jeg kan altsaa af de Grunde, jeg har nævnt, ikke endeligt stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde ønske, i Rigshed med, hvad den sidste ærede Taler udtalte, at man kunde enes om at vende tilbage til det af Regeringen i 1890—91 forelagte Lovforslag. Jeg tror, det er det Lovforslag, som indeholder den bedste og mest retfærdige Ordning af dette Spørgsmaal.

Judenrigsministeren (Hørring):

Naar Regeringen har fremsat dette Lovforslag i Landstinget og ikke i Folketinget i indeværende Samling, uagtet Forslaget i Realiteten gaanske er ligt med det Forslag, dette høje Ting vedtog i forrige Samling, er Grunden ikke alene den, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre) fremsaadede, at Landstinget i Aar rummer adskillige ny Medlemmer — selvfølgelig har dette Moment været medvirkende — men da Lovforslaget i formel Henseende er undergaaet en saa betydelig Forandring siden Vedtagelsen i Landstinget, har man ment det rigtigt, at Landstinget skulde, forinden Sagen gik til Folketinget, godkende den saaledes skete Forandring; ogsaa dette har gjort, at Forslaget nu er kommet frem i Landstinget. Naar det, som jeg haaber, gaar over til Folketinget, vil det komme til dette Ting som Landstingets Forslag, dog ikke saaledes at forstaa, at jeg derved skulde slyde Forslaget bort fra Regeringen, ingenlunde, Regeringen har fuldt ud sluttet sig dertil og anerkender ogsaa, at Forslaget er Regeringens.

Man har henvist til, at Regeringen i de senere Samlinger har indtaget et andet Standpunkt, idet den har fremsat Forslag om, at Antallet af Folketingsvalgfredsene skulde betydelig forøges, nemlig til 137, at der altsaa skulde foretages en fuldstændig Revision af Folketingsvalgfredsenes For-tegnelse. Jeg skal dog her minde om, at